

[Подарунок «Президентський стандарт» як доказ незламності корупції](#)

На «Лісоводі» 29.03.2023 року опублікована моя стаття Корупція від Держлісагентства чи спецоперація ФСБ? З метою належного реагування цю статтю у вигляді звернення направлено Президенту України та правоохоронній інфраструктурі. Офіс Президента не зацікавився подарунком «Президентський стандарт» та перенаправив моє звернення Міндовкіллю. Але, як виявилось, Офіс Президента не за адресою перенаправив моє звернення, так як Міндовкілля листом від [11.04.2023 року № 25/7-34/5509-23](#), повідомило мені, що відповідно до статті 19 Конституції України органи державної влади повинні діяти в межах законодавства, а відповідно до Положення про Міндовкілля воно не має право розглядати викладені у статті Корупція від Держлісагентства чи спецоперація ФСБ? проблеми. В порушення до вимог статті 7 ЗУ [«Про звернення громадян»](#), якими забороняється направляти скарги громадян для розгляду тим органам або посадовим особам, дії чи рішення яких оскаржуються, його було направлено на розгляд до Держлісагентства. Держлісагентство листом від [11.04.2023 року № 14-04/2192-23](#) повідомило, що: «згідно з річним планом закупівель, за бюджетні кошти, закупівель рекламної та подарункової продукції не проводило. Коштів на закупівлю рекламної та подарункової продукції кошторисом Держлісагентства не передбачено». Бюро економічної безпеки України листом від [13.04.2023 року № 842/0/12](#) дійшло висновку, що у статті Корупція від Держлісагентства чи спецоперація ФСБ? «не

встановлено наявність складу кримінального правопорушення». Офіс Генерального прокурора листом від [29.03.2023 року № 27 2-24560 ВИХ-23](#) доручив розглянути статтю Національній поліції України, Службі безпеки України, Національному агентству з питань запобігання корупції. Служба безпеки України листом від [17.04.2023 року № 5/7/4/1/П-325/189](#) не погодилась з доручення Офісу Генерального прокурора вказавши що відповідно до статті 216 (підслідність) Кримінально-процесуального кодексу України факти, викладені у статті, не відносяться до підслідності СБУ. Також НАБУ відмовилось по суті розглядати звернення щодо подарунку «Президентський стандарт», аналогічно мотивуючи це як СБУ – непідслідність відповідно до статті 216 (підслідність) Кримінально процесуального кодексу України ([Лист НАБУ від 25.04.2023 року № 11-189/12601](#)). Національне агентство з питань запобігання корупції листом від [18.04.2023 р. № 251-01/8190-23](#) повідомило, що відповідно до інструкцій та законів, які регламентують запобігання корупції, направлено лист Держлісагентству для проведення аналізу фактів опублікованих у статті Корупція від Держлісагентства чи спецоперація ФСБ? при проведенні оцінювання корупційних ризиків. Але незрозуміло, які можуть бути корупційні ризики, коли Держлісагентство взагалі не закупляло ні «Президентський стандарт», ні жодних інших подарунків, так як на це немає у кошторисі коштів? Одним словом, багато переписок, а невідомо звідки взявся подарунок «Президентський стандарт». На моє переконання, Офіс президента України повинен би детальніше зацікавитись нетиповим подарунком «Президентський стандарт» невідомо від якого президента. А можливо Офісу Генерального прокурора доцільніше взяти на контроль розгляд статті

«Корупція від Держлісагентства чи спецоперація ФСБ?», бо правоохоронні та антикорупційні органи, яким було направлено на розгляд звернення відмовляються її розглядати, посилаючись на непідслідність. Сподіваюсь що в подальшому Прокуратура все ж таки знайде відповідний орган, який відповідно до статті 216 Кримінально- процесуального кодексу України зможе розглянути подані мною факти можливої корупції посадових осіб центрального органу виконавчої влади. ДБР, якому я направив звернення листом [від 14.04.2023 року № П-477/11-02-2963/23](#), повідомило що у статті недостатньо аргументовано подано докази можливих неправомірних дій посадових осіб Держлісагентства і тому розслідувати походження «Президентського стандарту» немає законодавчих підстав. Мені хочеться вірити, що це все ж таки подарунок від президента росії, так як на території України діють інші стандарти, ніж в росії. Тому Президент України, як гарант виконання вимог Конституції та законів, повинен вжити передбачених законом заходів, за якими стандартами роздаються подарунки, прикриваючись його іменем. І це в той час, коли стоїть питання заборони надавати товарам назви, які ототожнюють з державною символікою, Українською армією, християнськими цінностями тощо.

На жаль, в Україні реагують на безпекові виклики запізно. Яскравий приклад діяльність президента корпорації «Мотор Січ» В'ячеслава Богуслаєва, якого **22 жовтня 2022 року затримала СБУ**. Його підозрюють у тому, що за його керівництва завод постачав у росію авіадвигуни та запчастини до них. Країна-агресор, у свою чергу, використовувала їх для виробництва та ремонту російських ударних вертольотів. Їх, за **даними** офіційного слідства, окупанти масово застосовували для повномасштабного вторгнення в Україну. Слід відзначити, що В'ячеслав Богуслаєв птах високого польоту: [Герой України](#) (з врученням ордена Держави) "за визначні заслуги перед українською державою у розвитку вітчизняного машинобудування". Лауреат державної премії у галузі науки і техніки.

[Лише після того, як було збито російський військовий гелікоптер, який вбивав українців з мотором від Богуслаєва, йому пред'явили підозру і заарештували](#). Менеджмент "Мотор Січі" навіть після арешту свого керівника залишається лояльним до нього. Про це свідчить "[звернення трудового колективу](#)" до Зеленського. Співробітники від імені голови ради директорів та профспілки називають справу проти Богуслаєва "обурливою", а його – "[талановитим керівником, відданим Україні](#)". Рабський менталітет - це пристосування до стану приниження. У нашому випадку гордість, кар'єризм, гроші мотивують працівників «Мотор Січі» підписувати такі звернення на захист директора, щоб самим виробляти зброю, яка потім до тебе прилетить. А ймовірність, що прилетить є надзвичайно велика, так як підприємство знаходиться у неспокійному Запоріжжі, а не в далекому тилу. Треба пам'ятати, що на «Мотор-Січі» штатно сидів цілий відділ СБУ, окрім секретного. Який повинен був якраз попереджати

експорт в росію в рамках контррозвідувальної діяльності. Богуслаєв не продавав ці двигуни росіянам в кіоску з-під прилавка, як дітям цигарки. В цьому процесі були задіяні сотні людей. Ціла міжнародна мережа. Ці контракти забезпечували працівники компаній-спецекспортерів. Керівники цих компаній не могли не знати, що це за двигуни, та куди вони йдуть. Бо вони експерти з ринку озброєнь, і мабуть, здогадувалися, що десятки двигунів для «Крокодилів» латвійцям не потрібні. Для довідки: латвійські військово-повітряні сили мають у своєму складі цілих 6 транспортних гелікоптерів! Служба експортного контролю брала участь? Так, згідно із даними судів, вона намагалася блокувати ці контракти, але її роль треба вивчити. Кабмін був в курсі? Не міг не бути. Правильні меседжі надає [секретар РНБО Данілов](#): «План росіян на сьогодні - дестабілізувати Україну зсередини». Як показує практика, росіяни дестабілізують Україну зсередини руками українців – як Героїв України, так і трудовими колективами, які підтримують своїх «героїв». Хочу зауважити, що такі підривні дії призвели до того, що [37% українців мають родичів або близьких знайомих, які загинули або дістали поранення внаслідок повномасштабного вторгнення Росії в Україну. Понад 14,5 мільйона українців з початку повномасштабного вторгнення виїхало з України.](#)

Прекрасний спіч від новопризначеного керівника НАБУ [Семена Кривоноса](#): «Саме суспільство має право судити про ефективність антикорупційних органів, адже воно є основним споживачем цієї реформи. Настрої українців – головний маркер її ефективності». Залишилось наповнити ці тези реальним змістом.

Журналістське розслідування Олександри Сербін у програмі “СтопКор” не дає правоохоронній інфраструктурі

жодних аргументів для початку розслідування, покарання винних, відшкодування матеріальних активів за витрачені кошти та нематеріальних активів Президента України. У зв'язку з воєнними подіями на телеекранах відсутні гумористичні програми, але стаття [Пів мільйона на “подарунки” керівництву: журналісти викрили корупційну схему в системі Держлісагентства](#) замінить програми «Дизель шоу» чи «95 квартал». Влада та антикорупційна інфраструктура повинна відреагувати на статтю Юлії Самаєвої [«Лісова корупція буквально нищить Україну»](#), яка ґрунтується на матеріалах досліджень наших західних партнерів. Хочу зауважити, що назва статті некоректно сформульована, так власне «лісової корупції» немає. Власне галузь лісового господарства є складовою [галуззю економіки](#), яка має владні відносини. Про те, що джерелом корупції у галузі лісового господарства є посадові особи органів державної влади свідчить бездіяльність органів влади та антикорупційних органів на вище згадану статтю. Зауважу, що це не міфічна галузь лісового господарства «буквально нищить Україну», а Державне агентство лісових ресурсів, яке відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 8 жовтні 2014 року № 521 реалізує державну політику у сфері лісового господарства. А далі Агентство підпорядковане Міндовкіллю, а Міндовкілля Кабінету Міністрів України – вищому органу виконавчої влади України, який затверджує на посаду реалізатора лісової політики.

<https://www.openforest.org.ua/257547/>